

El Barça goleja el Leganés (5-0) i s'espolsa el neguit

Un partit fàcil contra un rival molt dèbil serveix a Quique Setién per agafar aire

Arturo Vidal remata davant del porter Cuéllar ■ A. GARCIA / EFE

Adif valora en 20 milions els danys pel temporal

Les importants destrosses provocades pel 'Glòria' a la xarxa ferroviària catalana trigarán mesos a recuperar-se

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIVENDRES • 31 de gener del 2020. Any XLV. Núm. 15256 - AVUI / Any XLII. Núm. 14126 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

VOL VIURE EN

P6-10

Diàleg intermitent

CANVI • Sánchez ajorna la taula entre governs i ha de rectificar per la pressió d'ERC, que ho trobava "una irresponsabilitat absoluta"

REPORTATGE

La "fantasia" de Calvo

DESCAFEÏNAT • El president espanyol manté la trobada amb Torra però també es veurà amb Colau, Marín i empresaris

EUROPA-MÓN

P18,19

Una dona es protegeix amb una màscara a la província de Hubei, on es van localitzar els primers casos del virus ■ EFE

L'OMS activa l'alerta mundial

L'expansió imparable del coronavirus obliga a declarar l'emergència

Europa-Món

P20

Un operari arria banderes de la Unió, a Londres ■ EFE

Al Regne Unit, tot a punt per al 'Brexit'

Després d'un llarg procés de més de tres anys, avui el país surt de la UE

Nacional

P13

Fan falta 5.000 milions més per a sanitat

El sector sanitari públic és insostenible en el futur si no canvia el finançament

Cultura i Espectacles

P23

Una gran exposició mostra el Picasso joier

Immersió en els ornaments inèdits

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta) i Esteve Colomer i Font.

Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall Clara (President Editor), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH) i Lluís Cama (Producció).

Keep calm

Andreu Pujol

Estratègia compartida

Durant la seva compareixença de dimecres passat, el president Torra va anunciar una prope-

ra convocatòria d'eleccions considerant que la legislatura actual ja no té més recorregut polític, atès que, segons ell, "el govern no pot funcionar sense una estratègia comuna i compartida". Certament, veient les trifulgues d'aquestes darreres setmanes podria semblar que hi ha dues maneres d'enfocar la realitat política dins de la coalició governamental. N'és un exemple l'acord pels pressupostos de Pere Aragonès amb els comuns, que va anar seguit d'una roda de premsa de Junts per Catalunya criticant-lo per comportar un increment dels impostos a les rendes superiors als 90.000 euros. Una altra mostra d'aquesta possible divergència és el compromís d'ERC per l'abstenció en la investidura de Pedro Sánchez, del qual emana la famosa taula de negociació: el mateix president Torra va dir

Podria semblar que hi ha dues maneres d'enfocar la realitat política dins de la coalició governamental

que no assumia ni donava el vistiplau al resultat d'aquell pacte. O, encara més, l'acatament de les mesures imposades per la Junta Electoral Central podria ser una altra font de controvèrsia: el 131è Molt Honorable també ha dit que no s'han d'acatar les resolucions d'un "òrgan incompetent" com la JEC. Però en aquell discurs de fa un parell de dies a la galeria gòtica del Palau de la Generalitat també s'hi deia que no es convocarien eleccions fins després de l'aprovació dels pressupostos i un cop passada la reunió amb el president del govern espanyol. Si els pressupostos ara són bons per haver-los d'aprovar abans que qualsevol altra cosa i si és primordial encetar la taula de negociació abans de finalitzar la legislatura, cal preguntar-se on són aquestes discrepàncies estratègiques que ho han de fer saltar tot pels aires. Potser les hem de cercar en l'acatament d'un "òrgan incompetent" com la JEC però, que jo sàpiga, les pancartes amb el llaç groc també es van acabar retirant del balcó de la plaça de Sant Jaume.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

La Catalunya invisible

La llevantada de la setmana passada va ser especialment destructiva en els dos punts extrems del país: les anomenades "comarques gironines" i el delta de l'Ebre. Els mitjans de comunicació escrits, parlats i visuals en van parlar amb insistència. A TV3, tot el dia, del matí a la nit i sense interrupció. Vaig estar atent al que es deia. La majoria, la immensa majoria, de presentadors i locutors parlaven de les "comarques gironines" amb una gran i admirable precisió. Semblava que fos territori de la seva propietat. Situaven perfectament el Ter, l'Onyar i les poblacions que aquests cursos fluvials recorren, des dels pantans de Sau i Susqueda fins a la desembocadura. El retrat paisatgístic era precís, detallat. De vegades semblava de l'escola d'Olot, de vegades de Salvador Dalí. Una altra cosa era quan els mateixos radiofonistes havien de projectar l'atenció sobre el Delta. Feia l'efecte constant que no en sabien la configuració, que n'ignoraven el nom i la situació de les poblacions, que l'illa de Buda havia de ser una porció de terra lluny en mig del mar. Catalunya con-

“El delta de l'Ebre, la Tordera... llocs que a la gent li costa de situar

grega la majoria de la població a Barcelona i l'àrea metropolitana que l'envolta. A l'hora de sortir a desintoxicar-se o a muntar segona residència, aquest gruix de gent opta per les "comarques gironines". Hi veuen un tipisme, uns colors torrats, unes cales que les situades més al sud no els serveixen. Dic mentida: molts van també al sud, però queden encallats a Salou i eviten la Cala. Massa avall. (Això de la Cala per dir l'Ametlla és pensant en Josep Martí Blanch, amic estimat). El Delta ofereix un dels atractius visuals més espectaculars de Catalunya. També gastronòmics, si això us mou. Per què

tanta gent se'n desentén? És lluny? I la concorreguda Vall d'Aran?

La llevantada es va acarnissar també amb la part del Maresme tocada per la Tordera. La Tordera –en femení, com la Tet o la Tec– és un riu que els que hi passen per sobre per l'autopista no veuen i els que el salven per la carretera observen que no porta mai aigua. No en porta però en reté en uns aqüífers que els pagesos saben on punxar. Un dia l'alcaldeessa de Malgrat, Conxita Campoy, em va dur a fer una volta pels camps de conreu de la Tordera quan arriba a mar. Tan aviat érem al terme de Palafolls, com al de Blanes, com al de Malgrat o al poble de Tordera. Els límits municipals es confonien. Semblava que ens belluguéssim per una comarca a part, en un altre món. La Tordera desfermada la setmana passada va destruir aquest món que produïa els més exquisits cultius del país. Vaig trucar a en Pep Soms, pagès de la zona i amic també estimat. "Hauré de començar de nou." El que no veiem no existeix. Un país tan petit, i de tantes porcions com prescindim.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neorològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/hnfhgv>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Fantasia, Calvo?

Avancem, ja es veu, amb una velocitat perfectament descriptible cap al referèndum pactat. Cap a la mesa de diàleg, de negociació i de no sé quantes coses més que ens havia de dur el pacte entre ERC i el PSOE per a la investidura de Sánchez. Ha, ha, ha! Mare de Déu, quina velocitat! Quina manera de desjudicialitzar la política! El Suprem vol que investiguin Torrent i Costa, el Tribunal de Comptes demana una nova fiança per l'1-O (res, tot plegat quatre milions d'euros), ara veiem cada dia Trapero assegut al banc dels acusats (preferiria no pronunciar-me sobre el que està dient, que tothom es defensa com vol) i hi ha desenes de càrrecs i ciutadans encausats en un munt de jutjats. Però què diu la vicepresidenta del govern espanyol, Carmen Calvo, quan li pregunten si a Catalunya hi ha repressió? "Cadascú construeix el seu relat, que no forçosament té a veure amb la rea-

“I ja està? Es passen pel folre el pacte d'investidura, i tots tan amples?

litat del que passa en aquest país", diu. I conclou: "La fantasia és lliure." Fantasia, Calvo? La meitat de l'anterior govern a la presó, l'altra a l'exili, i tot plegat és una fantasia? Desenes d'alcaldes investigats, i és una fantasia? El 13 sense aturador, i és una fantasia? Era aquesta, la desjudicialització promesa? I era aquest, Calvo, el gran pacte d'investidura amb els republicans? Passar-vos-el pel folre, dir que de la mesa de diàleg ja en parlarem més endavant i després rectificar-ho *in extremis*? I descafeïnar la reunió

amb Torra fins a un extrem que voreja el ridícul? Perquè, per poder trucar a Torra, Pedro Sánchez ja va haver de trucar a setze presidents autonòmics. Però ara, per veure's amb ell la setmana vinent, resulta que s'ha de veure també amb l'alcaldessa Ada Colau; amb la presidenta de la Diputació de Barcelona, Núria Marín, i amb l'entitat Barcelona Global, que engloba desenes d'empreses. Ha, ha, ha! Si el que vol Sánchez és descafeïnar la trobada amb Torra, que aprofiti per reunir-se també amb la presidenta del Port, amb el gremi de restauradors, amb el de floristes –per allò de la ponsètia–, amb alguna ONG i, per què no, amb el comitè d'empresa de la Seat. Per parlar, com vol Calvo, "dels problemes de Catalunya" i no pas de si els catalans tenim dret a decidir el nostre futur, que ara això ja no toca. Ja es veu com ha canviat aquest *nou* PSOE postinvestidura. Il·lusos de nosaltres.

De reüll

Marta Monedero

L'altra meitat de la història

Si l'esport femení ha de fer una campanya com *T'ho estàs perdent* per tenir més espai als mitjans de comunicació i trencar amb un tip d'estereotips socials, què no hauria de fer la cultura? Quantes creadores silenciades ha deixat la història? Hi haurà finalment una dona al capdavant del Teatre Nacional? Quantes obres escrites per dones desconegudes? Només en aquest escenari de desigualtat històrica s'entén que fins no fa gaire no s'hagin reivindicat figures com Vernon Lee, pseudònim de l'escriptora anglesa nascuda a França

Vernon Lee captura instants de l'esperit harmònic de Roma

Violet Paget, que va viure una part de l'existència a Roma. Viatgera permanent, aquesta autora que va viure entre dos segles i entre dues cultures tenia una ambició plural. Va conrear el conte, la novel·la, el relat de viatges i també es va dedicar a la crítica d'art a finals del segle XIX i principis del XX,

perquè aleshores aquesta activitat es considerava bàsicament femenina. Gràcies a *La Línea del Horizonte* ens arriba per fi *El espíritu de Roma*, els fragments d'un diari que exposa com la Ciutat Eterna és un gran teatre dels segles on tots els camins convergeixen. Uns apunts plens d'emocions dels quals destaquen el coneixement dels arbres i les plantes, l'arquitectura i l'espai atorgat a la memòria per formar una Roma viva i orgànica. L'encant d'aquests instants romans corrobora que, d'una vegada per totes, hem de deixar de perdre'ns l'altra meitat de la història.

Les cares de la notícia

VICEPRESIDENTA DEL GOVERN ESPANYOL

Carmen Calvo

Fantasia espanyola

Com afirmava ahir la vicepresidenta, "la fantasia és lliure", i ella ho demostra cada cop que parla d'Espanya com una democràcia plena, on no es vulneren els drets humans, civils i polítics, on no hi ha judicis, presos ni exiliats polítics, ni falses acusacions de terrorisme, ni empresonaments arbitraris, ni...

PRESIDENT DE LA CAMBRA DE COMERÇ

Joan Canadell

Inversió rendible

L'informe de l'Observatori Dona Empresa Economia (ODEE) de la Cambra de Comerç conclou que una xarxa pública i gratuïta de llars d'infants no només ajudaria les famílies i la conciliació, sinó que tindria un benefici econòmic quantificable en recaptació fiscal, rendes del treball i consum.

DIRECTOR DEL MUSEU PICASSO

Emmanuel Guigon

Investigació permanent

El Museu Picasso de Barcelona continua tenint l'ambició d'explorar nous terrenys del pintor més enllà dels llocs comuns picassians. Per això l'any passat es va fixar en el Picasso poeta i aquest any dedicarà la gran exposició a fer una immersió profunda en els seus ornaments inèdits.

EDITORIAL

Inestabilitat a dues bandes

La setmana que som a punt de tancar ens deixa l'escena política catalana sumida en la inestabilitat, amb un govern visiblement trencat, la majoria parlamentària dividida i amb comptes pendents, el president Torra en 'stand by' mentre arriba l'aprovació del pressupost o bé la inhabilitació del Tribunal Suprem, la repressió de l'Estat seguint un camí implacable, la precampanya electoral arrencant i, des d'ahir també, amb la mesa de diàleg entre els governs català i espanyol ajornada per decisió unilateral de la part espanyola, és a dir de Pedro Sánchez.

El president espanyol ha trigat poc a maniobrar al marge del pacte que va fer possible la seva investidura fa poques setmanes. D'entrada, ha descafeïnat la reunió amb el president Torra, camuflant-la amb altres reunions amb l'alcaldessa de Barcelona, Ada Colau, i la presidenta de la Diputació, Núria Marín, i amb la gestió dels efectes de la tempesta 'Glòria'. I ara ajorna una altra vegada el diàleg polític bilateral entre governs, que va ser lema de la seva investidura i és l'única via per afrontar el conflicte polític entre Catalunya i l'Estat espanyol, potser esperant que les urnes li aplanin el camí.

És una decisió de risc, que amenaça de traslladar a La Moncloa i al Congrés la mateixa inestabilitat que avui es respira al Palau de la Generalitat i el Parlament. El diàleg polític amb Catalunya en aquest moment del conflicte no pot dependre ni de la justícia, ni d'unes eleccions encara no convocades, ni molt menys d'una decisió de la Junta Electoral. Altrament, no es tractaria només d'un "incompliment flagrant" del pacte d'investidura –com denunciava ahir ERC–, sinó d'una presa de pèl a tots els catalans i una irresponsabilitat.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Deixar Barcelona

El Mobile admet que va plantejar-se deixar Barcelona. El cap del congrés afirma que la tensió política de l'any passat va preocupar-los.

10
anys

Paraula de Laporta

El president del FC Barcelona, Joan Laporta, diu que en aquests anys ha demostrat que està "capacitat per governar Catalunya".

20
anys

Clam per l'educació

Unes vint mil persones es manifesten en defensa de l'ensenyament públic i per un increment de la partida d'educació.

Full de ruta

David Portabella

Futbol a Mauthausen

Quan amb 24 anys vivia a Barcelona, Etxahun Galparsoro va sentir que la veu de l'oncle Marcelino Bilbao era un tresor a relatar. Sent un nen, Galparsoro escoltava la veu de l'oncle i, tot i no entendre res, ja veia que al voltant d'aquell fil de veu es feia un silenci familiar sepulcral. Sent ja un adolescent el va començar a escoltar amb atenció. Però va ser a partir dels divuit anys, i mentre es llicenciava en història, que aquest donostiara va posar una gravadora a la veu de Marcelino Bilbao sense saber on anava perquè això ho sabia anys més tard a Barcelona. "Ell se sentia cohibit per la gravadora, com si l'aparell pogués mesurar l'exactitud de les dades que aportava", relata Galparsoro. El resultat d'anys de converses és *Bilbao en Mauthausen* (Crítica), el relat d'un deportat que va sobreviure al camp de concentració gràcies a dues coses: l'atzar i el futbol. Sí, el futbol. En aquell lloc de terror, un grup de republicans va fabricar una pilota amb papers, draps, trossos de cuir

"Com teníeu ganes de jugar al camp de concentració?", li deia Etxahun Galparsoro al seu oncle Marcelino Bilbao

i cordill i un diumenge de finals del 1940 o principis del 1941 –no tenien calendari– van fer un partit de futbol a l'Apellplatz davant els barracons. Els presoners alemanys i polonesos van alertar que els SS els matarien a bastonades per la bogeria, però no. Georg Bachmayer els acabaria donant una pilota professional i de l'improvisat amistós en va néixer una lliga de futbol on la pilota en joc suspenia per un moment la consciència de l'infern. "És tan surrealista! Com podíeu tenir ganes de jugar a futbol a Mauthausen?", li deia Galparsoro. "Doncs encara que teníem aquesta sort, perquè precisament en això radica l'èxit de la meua supervivència fins al moment, a ser bon futbolista! Si jugaves a futbol et coneixien els espanyols i els alemanys i sempre et queia un tros de pa per aquí o per allà, i a Mauthausen això era impagable", relata Marcelino Bilbao sobre el joc amb futbolistes professionals com ara Saturnino Navazo. Galparsoro diu que quan l'oncle relata episodis de futbol no era cregut pels deportats d'altres camps. Però tot això i més és real i viu a *Bilbao en Mauthausen*.

Tribuna

Enric Ramionet. Periodista

La imatge completa

Aquest festival continu de llums i ombres complica la percepció de la imatge completa, però la tenim a la vista. Ara ja sabem que, en primer lloc, cal separar la pugna per l'autodeterminació de la pugna pel poder, de la perpètua pugna que sempre i arreu es manté per abastar qualsevol poder. També sabem que el sobiranisme és molt més fort quan s'accepta la seva pluralitat i que s'afebleix quan amb el pretext de la unitat se'l vol sotmetre a submissions que les diverses ànimes que conté rebutgen instintivament. Hem après que només hi ha dos camins: el d'un civilitzat acord a la canadencia o a l'escolesa, o el de la insurrecció i la desobediència.

EL PRIMER, ara mateix, no sembla tenir cap espai. Més enllà de Podem –o d'una part de l'inestable conglomerat que el conforma– al país on invocar la Constitució vol dir invocar la sagrada unitat de la pàtria, no només cap dels partits majoritaris l'accepta, sinó que tota la dreta, la ultra-

drete i la ultra-ultradreta el considera una blasfèmia. Un camí d'heretges condemnats a la foguera. Per al segon, el de ho tornarem a fer, cal allò dels *momentums* històrics, com el de l'1 o el 3 d'octubre, com el d'aquells dies de fúria posteriors a la sentència; i també cal la voluntat i la determinació de qui accepta que s'ha d'avançar per un camí d'espines.

ARA JA SABEM que es furga en alguna emotivitat molt sensible i que, Espanya endins, la reacció col·lectiva que interessadament s'estimula és la de l'orgull ferit, una de les glàndules que més hormones patriòtiques generen. I que això que anomenem el règim del 78, no només troba la complicitat dels tres poders de Montesquieu, sinó que desencadena les brutícies de l'estat profund i les dels grans mitjans de comunicació i les dels grans poders econòmics, i fins i tot, les que el club d'estats que conformen la Unió Europea s'oculten uns als altres. Per salvar les sagrades gràcies d'Espanya i els sagrats nego-

cis que s'hi conreen, ja hem vist que hi ha un marge de degradació considerable.

PER ALTRA BANDA, si vam estar prou atents a aquells dies d'octubre posteriors al referèndum, també sabem que la sensació de desbordament, aquella vaga percepció de poder popular, de revolta en marxa, i la impressió que un procés constituent podia esdevenir alguna cosa més que retòrica, va provocar uns quants vertigens en les files aparentment partidàries. Especialment en aquelles que quan es parla de transformacions socials només pensen en els colors d'una bandera. No sé quan, perquè ara, desmobilitzada la gent, l'estratègia dels nostres partits majoritaris s'ha centrat en la llibertat dels presos, a aconseguir la Generalitat i a impedir que l'Espanya més aterridora, la que glaça el cor, s'estarrufi encara més, però arribarà el moment; i quan arribi, diria que l'única forma de transitar pel primer camí, implicarà envestir amb determinació el segon.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Movistar: lladres

■ A finals d'agost de 2018 vaig iniciar els tràmits per canviar el contracte que els meus pares tenien amb Movistar per suprimir els serveis d'internet i Digital Plus i deixar únicament el telèfon, ja que els meus pares són malalts dependents, viuen aïllats a Sant Salvador de Guardiola i són usuaris del servei de teleassistència, que funciona amb línia telefònica.

Mes rere mes, vaig comprovar, però, que seguien cobrant el triple servei: 114 euros mensuals. Vaig estar cinc mesos explicant la mateixa història al servei d'atenció telefònica, fent gestions ofimàtiques, rebent informacions contradictòries o errònies, perdent els nervis, patint dos talls de línia que deixaren ma mare incomunicada i fins i tot fent gestions amb la meua pròpia Visa per poder recuperar els seus diners, és a dir, totes les males

–indecents– pràctiques empresarials destinades a desanimar el client en la seva reclamació.

Al gener de 2019 em van donar la raó per escrit –oh, miracle– i es van comprometre a tornar els cobraments indeguts. Mentida. Des de llavors els fan tres cobraments mensuals amb un valor mitjà de 110 euros/mes (el passat novembre van ser 150 euros!).

Però el pitjor és que, quan recentment he tornat a reclamar, m'han dit que cobrar això és normal! Perdonin, però això és un robatori. Què podem fer davant d'això, a part d'anar-nos-en a una altra companyia?

RAMON GAUSACHS
L'Hospitalet de Llobregat (Barcelona)

Ens hem cobert de 'Glòria'

■ Alguns diran que només ens recordem de Santa Bàr-

bara quan trona; molts, que ja es veia a venir; d'altres faran pronòstics apocalíptics i més d'un es farà el desentès dient que els estralls que patim no tenen res a veure amb el canvi climàtic. A veure. Des de temps immemorials a totes les cultures es veneraven déus i deesses del mar que lluitaven contra monstres marins i picaven el crostó a les sirenes que amb els seus cants atreïen els vaixells perquè s'estavel·lissin contra les roques.

Aquests fets s'han recollit a bastament a la literatura, el cinema, la pintura i fins i tot en la música fent d'altaveu de grans tempestes i naufragis. També recordo de l'escola que des de l'antiguitat els rius eren importants per a les civilitzacions agrícoles. Mesopotàmia, que ve del grec (*mesos-potamós*), vol dir terra entre rius, el Tigris i l'Eufrates. El Nil creixia els mesos de pluja, negant la

riba del riu, i aquest fang es convertia en una mena de nèctar fertilitzant per al futur sembrat. Escoltaven la natura i sabien com trampejar-la. Això ve de lluny. La terra es viva i com nosaltres té dret a estar tranquil·la o alterada. Però quan envaïm el seu espai, la cosa surt de mare. L'espècie humana ens pensem que som el melic del món i fabriquem incoherència en torns de dia i nit. Fem màquines que posen neu i d'altres que en treuen, mengem cireres per Nadal i bròquils a l'estiu.

Només amb consciència individual i col·lectiva, pedagogia, respecte, complicitat i polítiques dissenyades amb experts i executades per tècnics qualificats, deixarem de mirar el món només com un paisatge bo-nic.

MARIÀNGELS ALFONSO
Castellar del Vallès (Vallès Occidental)

La frase del dia

“Les eleccions no són la solució al que està passant ara. Hem de sortir del debat entre independentistes”

Marta Rovira, SECRETÀRIA GENERAL D'ERC

Tribuna

Joaquim Coello Brufau. Enginyer

Pagar el deute?

El deute dels EUA era de 586 bilions de dòlars el 2016 i serà de 1.000 bilions el 2019: arribarà del 78% actual al 105% del PIB. A la UE passa el mateix. Els estats d'Occident desenvolupats tenen un nivell de deute elevat. Hi ha dues línies de pensament econòmic: per als seguidors de l'ortodòxia econòmica, el deute aturà la inversió, reduirà el creixement, farà pujar els tipus d'interès i pot conduir a la suspensió de pagaments de l'Estat; per als seguidors de la MMT (*modern monetary theory*), el deute importa poc, l'interès és independent del deute, els tipus seran per molts anys baixos...

LA UTILITAT de mantenir l'economia activa amb una inversió pública forta fa del deute un mal menor perquè el risc és mínim. Sí, s'ha de reduir a llarg termini, però no hi ha urgència. L'experiència del Japó, on els interessos han estat durant vint anys pràcticament al 0% i el deute superior al PIB, és una prova per als teòrics del MMT que la situació és sostenible. La teoria del MMT està basada en un fet. Als EUA, el 2000 l'interès del deute públic a deu anys era del 4,3% i la ràtio de deute a PIB, del 6%. El 2018 l'interès del deute públic és del 0,8% i la ràtio de deute a PIB, del 105%. Tenint en compte la inflació, el resultat és que el cost del diner és pràcticament 0%. La clau és que l'interès del diner no està condicionat per la quantitat de deute públic, sinó per variables macroeconòmiques, abundància de capital, volum de l'estalvi acumulat i creixent desigualtat de rendes. Ningú pot ara sostenir que el creixement econòmic està afectat per l'alt nivell de deute. Baixos tipus d'interès suposa que, malgrat un deute més gran, els governs paguen el mateix que fa vint anys, quan els interessos eren més alts i el volum de deute públic més baix.

LA CRISI DE DEUTE de la zona euro és més deguda a la contracció de la inversió pública que a l'excés de despesa. Una precaució forçada és que el deute acumulat sigui en la pròpia moneda, els efectes de canvi de mo-

neda són sempre incontrolables, i en cas de desajustos econòmics a escala internacional, més encara. Aquest és el cas dels estats membres de la UE que tenen un control limitat sobre l'euro.

SI HI HAGUÉS UNA CRISI econòmica, un deute alt podria impedir als governs tenir la necessària capacitat per invertir i estimular l'economia, però la qüestió és si l'esforç de reduir el deute de manera ràpida —el cas de Grècia a la UE— justifica el dany causat a la pròpia economia i a la ciutadania. Aquesta és una limitació deguda a l'estructura econòmica de la Unió que el BCE, amb independència de la política dels estats membres dominants, ha dut a terme des de fa més de deu anys. Ha estat aquesta política la que ha mantingut el creixement de la UE. Per a Espanya ha estat vitalment important.

EN UN RECENT ARTICLE al *Foreign Affairs*, Larry H. Summers, exsecretari del Tresor de l'administració d'Obama, diu: “Hi ha un error extensament acceptat, el dèficit creix perquè els programes dels governs han estat «excessivament generosos», i no és cert. Els dèficits han crescut degut a les retallades d'impostos.” Les retallades d'im-

“Una política econòmica en què una gran part de la ciutadania té treball precari, sous insuficients i una part estigui en el llindar de la pobresa, és injusta

postos dels presidents George W. Bush i Donald Trump han estat del 3% del PIB dels EUA. El pressupost federal és el 16% del PIB als EUA, igual que sota l'administració de Reagan, el cinquè més baix dels països desenvolupats. L'increment d'edat de la població i l'allargament de la vida fan que aquest pressupost sigui insuficient amb efectes socials certs que gran part de la població pateix però desconeix, sotmesa com està a una pressió mediàtica que passa per sobre d'aquests problemes i els concentra en causes desenfocades com la immigració. L'enemic de la veritat és la mitja veritat.

LA POLÍTICA DEL PRESIDENT Trump està dirigida a reduir impostos especialment de rendes altes i incrementar el dèficit, polítiques possibles pels baixos tipus d'interès. La teoria de Larry H. Summers és reduir el deute suaument i aprofitar els baixos tipus d'interès per impulsar l'economia, fer inversió pública, estimular l'ocupació i proveir serveis a una ciutadania amb alt nivell de desigualtat i poca protecció social. És un fet que la política econòmica del Partit Socialista a Espanya va en la mateixa direcció que apunta Summers, és a dir, incrementar despesa pública i pujar impostos a rendes altes, deixant en un segon nivell la reducció del dèficit i el deute públic.

EL RECORREGUT del principi que “reduir impostos fa créixer l'economia” té limitacions, i la principal és que fa créixer la desigualtat, per això és una política de dretes. Estem en uns nivells on això no és legítim perquè suposa aprofundir una injustícia social real, que dificulta la incorporació dels joves a la societat i a mitjà termini suposarà l'increment d'una tensió social que el país ja pateix des de fa deu anys. És injust però també erroni fer una política econòmica en què una gran part de la ciutadania tingui treball precari, sous insuficients i d'aquesta una part estigui en el llindar de la pobresa. Practicar aquesta política redunda en la consolidació de guetos socials. Avui ja n'existeixen.

De set en set

Josep Maria Casasús

Gran Caminada

No hi ha mort més colpidora que la causada per una brutal escamesa armada com la que fa deu dies va llevar la vida al company i amic David Caminada. És un assassinat que ha estroncat de cop una vigorosa carrera professional i acadèmica rellevant; que ens ha pres de sobte un home que encomanava serenitat i bonhomia, i que era un exemple de passió per la feina ben feta, pel rigor en el treball. Gran persona en tots els aspectes. Durant disset anys va exercir el periodisme a la redacció de l'Avui, i des de l'any 2002 estava vinculat a la Universitat Pompeu Fabra com a professor asso-

Encomanava serenitat i bonhomia i era exemple de passió per la feina ben feta

ciat. En els últims temps compatibilitzava aquesta ocupació amb una tasca de periodista en el departament de comunicació de l'Ajuntament barceloní. Feia només mig any que havia obtingut amb *cum laude* el grau de doctor. La seva tesi, dirigida pel catedràtic Jaume Guillaumet, tracta a fons de com la premsa nacionalista catalana i basca va reflectir l'evolució política en el període 1975-1981. Va anar a Bilbao, Sant Sebastià i Pamplona per entrevistar, com havia fet aquí, professionals influents en l'opinió pública d'aquella etapa crítica del postfranquisme. Caminada va confirmar amb mètode acadèmic hipòtesis intuïdes, com la que hi hagué una complicitat entre periodistes i polítics que va encarrilar el procés democratitzador espanyol. Era una transgressió del principi ètic de neutralitat. Podia tolerar-se en aquells temps de transició. Però, com deia Caminada, no és acceptable que es mantingui ara.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

El PDeCAT veu encarrilat el transit cap a JxCat

El partit endreça el nou l'espai amb la Crida i JxCat i nomena Marc Solsona portaveu

El comissari Ferran López declara a l'Audiencia

Assegura que Pérez de los Cobos no els va informar que l'1-O actuarien sense els Mossos

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ERC obliga Sánchez a rectificar i a tenir mesa ja

JOC • El líder espanyol mantenia la cita de Torra i feia el lleig al soci d'ajornar la mesa de governs fins a tenir nou president
XOC • Ruffián el visita a La Moncloa i el força a reunir-la abans d'eleccions
FI • Volen avenços aviat per dir sí als pressupostos

David Portabella
MADRID

Si la política és una gestió intel·ligent dels temps, Pedro Sánchez va fer saber ahir a ERC que, on hi diu "quinze dies", ell hi pot llegir vuit mesos. Fins que Gabriel Ruffián el va visitar a La Moncloa hores després i el va obligar a llegir-hi "abans de les eleccions". El gir de guió de Quim Torra, amb l'anunci d'eleccions anticipades sincronitzades amb l'aprovació del pressupost, va alterar el full de ruta de La Moncloa fins a la paradoxa: Sánchez mantenia la visita dijous a Barcelona per veure Torra –obviament inhabilitacions i el no de JxCat a la investidura– i, alhora, feia un lleig al soci d'ERC i congelava la mesa de governs que ja va tard fins a tenir nou president de la Generalitat. Una cita de Gabriel Ruffián i Pedro Sánchez corregia l'"incompliment flagrant" denunciat per ERC i a les set de la tarda La Moncloa admetia que la mesa seria abans de les eleccions.

Mentre que tant Sánchez com els vicepresi-

dents i els ministres íntimament donen per descomptat el futur vot a favor d'ERC als pressupostos del 2020 –"no té sentit invertir un president i tombar-li el pressupost poc després", és l'argument de tots–, els republicans sempre ho han desmentit i han lligat qualsevol aproximació al sí amb els avenços que hi hagués en la nova mesa entre governs que havia de néixer aquest dimarts. Per això va disgustar que La Moncloa es despengés a mig matí amb un canvi. "El govern [espanyol] espera poder iniciar el diàleg quan hagi parlat el poble català i es constitueixi el nou Parlament i el nou govern. Com més aviat se celebrin les eleccions i hi hagi nou govern, abans iniciarem el diàleg", sostenia La Moncloa.

Virar set hores després

Set hores –i una visita de Ruffián– després, La Moncloa corregia La Moncloa: "Per descartar qualsevol dubte respecte a la nostra voluntat de dialogar, manifestem la nostra disposició a celebrar la mesa de diàleg entre governs acor-

data, abans de les eleccions catalanes." La mesa, doncs, naixerà amb Torra encara de president i amb l'imperatiu de ser beneïda per ell i per Pere Aragonès en ple divorci públic entre JxCat i ERC i a les portes de competir a les urnes pel vot independentista.

Evitar demores 'sine die'

El problema de la demora *sine die* que volia Sánchez era que el fragmentat mapa català no assegura una formació de govern aviat, sinó tot el contrari: votar al maig o al juny suposarà probablement no tenir nou govern fins després de l'estiu. Després de les eleccions del 21-D del 2018, no va ser fins al 22 de març del 2019 –tres mesos i un dia després– que es va posar el rellotge en marxa amb la fallida investidura de Jordi Turull. Ras i curt: Sánchez volia comprar inicialment molt de temps, però pagava la cara divisa de fer enfadar ERC quan dimarts ja necessita el seu vot al Congrés per aprovar els decrets de l'alça de les pensions i del sou dels funcionaris. I ERC perdia de cop el valor de

marca diferencial respecte a JxCat en campanya: el de vendre electoralment que hi ha avenços polítics en el diàleg i que Sánchez es doblega al *sit and talk*.

El joc de pros i contres mutus centrava la cita de Sánchez i Ruffián que va escriure l'últim gir de guió: hi haurà mesa després dels quinze dies firmats, però abans de les eleccions del maig o del juny. Precisament el 29 de gener es complien els quinze dies a partir del primer Consell de Ministres del 14 de gener. Fins ara ERC era pacient amb la demora si l'espera era per casar les agendes de Torra i de Sán-

chez, però no esperava el lleig de Sánchez de no faltar la mesa fins a la tardor.

Cita amb Colau i Marín

Amb Ruffián rumb a La Moncloa, ERC airejava l'enuig pel fet que Sánchez digués sí a veure Torra i els donés llargues a ells. El més indignat en públic era el president d'ERC al Parlament, Sergi Sabrià. "Ajornar la mesa de negociació és un incompliment flagrant de l'acord i una irresponsabilitat absoluta. No tenim temps per perdre. Falten molts mesos per a les eleccions. És urgent obrir la via política", va dir a Twitter. Abans de

la gestió de Ruffián, Sabrià demanava a Torra que fos ell el que ajudés a posar en marxa la mesa pactada per ERC i el PSOE. "A la reunió entre presidents cal posar data imminent a la mesa entre governs." Al matí la vicepresidenta Carmen Calvo obria la confusió deixant en l'aire la reunió Sánchez-Torra. Per suavitzar la bilateralitat de la visita, això sí, Sánchez allargarà l'estada fins al divendres i també es reunirà amb l'alcaldeessa Ada Colau i la presidenta de la Diputació de Barcelona, Núria Marín, i empresaris i professionals aplegats a Barcelona Global. ■

L'APUNT El miratge

Emma Ansola

Josep Rull alertava els espectadors i oients durant la seva compareixença al Parlament: "Avui em veieu amb vestit i corbata i amb el pin de conseller, però aquesta no és la meua imatge habitual, de fet, no vaig mai així, pot donar un aire de certa normalitat, però no és així." Tot això no és normal, avisava. Una hora més tard i per tancar les compareixences al Parlament, entrava a la

sala l'exconsellera Dolors Bassa. Advertia que l'estada de dos anys a la presó està causant a tots els presos danys físics i psíquics i ens tornava a posar en alerta que, malgrat aquest pas breu pel Parlament, res no és normal, que més aviat era un miratge, que, tal com apuntava la dona d'en Rull, l'havia pogut veure més en aquella compareixença que quan és a la presó.

Torra es reafirma i parlarà de tot amb Pedro Sánchez

El president indica que la reunió ha de servir per encarrilar el diàleg. Diu que es va sentir sol dins del govern en la desobediència amb les pancartes

Redacció
BARCELONA

El president de la Generalitat, Quim Torra, està "convençut" que el president del govern espanyol, Pedro Sánchez, "no exclourà cap contingut" -com ara l'exercici del dret a l'autodeterminació o una amnistia- en la reunió que tenen previst mantenir el 6 de febrer. "Estem convençuts que el president Sánchez no tancarà cap porta al diàleg en aquesta trobada ni n'exclourà cap contingut", va assenyalar el president en un comunicat per reaccionar davant la posició de La Moncloa, que ahir mateix inscrivía la reunió en una presa de contacte per tractar temes com ara els ajuts després del temporal Glòria i allunyava la reunió del conflicte polític entre Catalunya i Espanya.

En la conversa telefònica del 9 de gener passat, hi afegeix, Torra "li va deixar clar que la reunió dels dos presidents havia de servir per encarrilar la taula de negociació" entre els dos

El president Torra durant l'entrevista ahir a Catalunya Ràdio ■ ACN

La frase

"En la política catalana de vegades no es diu tota la veritat"

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

executius, pactada pel PSOE i ERC. També recorda que en la cimera independentista celebrada el 15 de gener passat es va acordar "per unanimitat" que Torra plantegés a Sán-

chez en la reunió només dues qüestions: l'exercici del dret a l'autodeterminació i "el final de la repressió", i una amnistia per als líders del procés condemnats a presó. I així ho farà el president el dia 6.

Al matí, en declaracions a Catalunya Ràdio, Torra ja va deixar en suspens la taula de diàleg entre governs, en espera de veure's amb Sánchez i comprovar el seu grau de predisposició a parlar d'autodeterminació i amnistia. "Necessito saber en quines condicions negociarem l'exerci-

ci del dret a l'autodeterminació i l'amnistia, que és l'encàrrec que tenim", va recalcar, i advertia que, "si no hi ha les condicions i les garanties per tirar endavant el procés de negociació, ja explicaré que anem a un diàleg sense garanties". Torra també explicava que no era partidari d'expulsar ERC de l'executiu perquè ell ve "del món de la unitat". D'altra banda, va indicar que li "hauria agradat" que altres conselleries l'haguessin acompanyat en la seva desobediència amb les pancartes. ■

Sánchez, rebent de Rufián el llibre de contes de Junqueras ■ BALLESTEROS / EFE

URBANISME I MOBILITAT
Gestió Urbanística
Exp. 170/2019

EDICTE

La Junta de Govern Local d'aquest Ajuntament, en sessió de data 20 de desembre de 2019, en ús de la competència delegada pel Decret d'alcaldia de 10 de juliol de 2019 (BOPT 22/07/2019), ha acordat aprovar inicialment, amb condicions, l'Estudi de detall carrer del Roser, Àrea 4.74 «Forn del Soto», presentat per EDIRESA-2, SL.

Aquest Estudi de detall se sotmet a informació pública durant el termini de vint dies perquè s'hi puguin formular les al·legacions que s'estimin pertinents.

L'expedient complet junt amb la documentació tècnica podrà ser examinat al negociat de Gestió Urbanística (c/ de Josep Sardà i Cailà, núm. 2, edifici del Mercat Central, 1r pis) qualsevol dia laborable durant l'horari d'atenció al públic (de 9 a 14 hores), així com també es podrà consultar el projecte a la pàgina web de l'Ajuntament de Reus (https://seu.reus.cat/seu).

Reus, 8 de gener de 2020

El secretari general,
Per delegació de signatura:
La cap de Secció dels Serveis Administratius Territorials

URBANISME I MOBILITAT
Gestió Urbanística
Exp. 79/2019

EDICTE

La Junta de Govern Local d'aquest Ajuntament, en sessió de data 20 de desembre de 2019, en ús de la competència delegada pel Decret d'alcaldia de 10 de juliol de 2019 (BOPT 22/07/2019), ha acordat aprovar inicialment, amb condicions, el Projecte d'urbanització de l'Àrea 4.74 «Forn del Soto», promogut per EDIRESA-2, SL.

L'esmentat Projecte d'urbanització se sotmet a informació pública per un termini d'un mes perquè s'hi puguin formular les al·legacions que s'estimin pertinents.

L'expedient complet podrà ser examinat al departament de Gestió Urbanística (c/ de Josep Sardà i Cailà, núm. 2, edifici del Mercat Central, 1r pis) qualsevol dia laborable durant l'horari d'atenció al públic (de 9 a 14 hores).

Reus, 7 de gener de 2020

El secretari general,
Per delegació de signatura:
La cap de Secció dels Serveis Administratius Territorials

ÉS TEMPS DE

calçots

FES LA TEVA RESERVA
977 232 032
Via Augusta, 157
restaurantsofrec.com

Sol Ric
RESTAURANT
DES DE 1960

LA CALMA
RESIDENCIAL

PLATJA D'ARO

Un nou concepte
d'atenció a la gent gran
al cor de la Costa Brava

Residència Assistida
Centre de dia

PROPERA OBERTURA

RESERVA LA TEVA PLÇA
664 290 968
www.lacalmaresidencial.cat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El president del PDeCAT, David Bonvehí, amb el nou portaveu del partit, Marc Solsona, ahir a la nova seu de la formació ■ BERNAT VILARÓ / ACN

El PDeCAT veu encarrilat el trànsit cap a JxCat

■ Bonvehí espera culminar la reordenació del seu espai polític abans de les eleccions ■ Artadi es descarta com a candidata a la presidència de la Generalitat i es proposa repetir a Barcelona el 2023

Emili Bella
BARCELONA

“Estem en vies que això surti bé.” És l'única pista que va donar ahir el president del Partit Demòcrata, David Bonvehí, sobre la marxa de les converses per reordenar l'espai polític que representen el PDeCAT i la Crida Nacional de Carles Puigdemont, Quim Torra i Jordi Sànchez. Bonvehí s'encomana a la prudència, la discreció i a no tenir pressa, malgrat que el calendari electoral, per bé que sense data, és inexorable. Tot indica que els comicis se celebraran al maig.

En aquest context, el dirigent del PDeCAT confia que s'haurà resolt l'endreqa unes setmanes abans d'arribar a les urnes, malgrat que no des-

carta del tot, encara que no ho desitja, que l'encaix s'hagi de completar *a posteriori*. Un cop s'hagin concretat les propostes de confluència —el PDeCAT aspira a una fusió en una sola estructura organitzativa que es digui JxCat—, Bonvehí es reunirà amb Puigdemont, “en els pròxims dies o setmanes”.

El partit, que considera el president exiliat el seu líder, respectarà el que decideixi Puigdemont sobre la seva presència a la candidatura. A hores d'ara, mentre que el vicepresident, Pere Aragonès, s'entreu com a cap de llista d'ERC davant la impossibilitat que ho sigui el president dels republicans, Oriol Junqueras (condemnat en ferm per sedició i malversació), l'espai de JxCat no ha fet públic en-

Les frases

“Ens agradaria presentar-nos com a JxCat, on el PDeCAT sigui peça clau d'aquest projecte”

David Bonvehí
PRESIDENT DEL PDECAT

“El Partit Demòcrata vol continuar sent una peça clau en aquest moment polític”

Marc Solsona
PORTAVEU DEL PDECAT

“El meu compromís és amb l'Ajuntament de Barcelona i amb la voluntat de guanyar el 2023”

Elsa Artadi
PORTAVEU DE JXCAT A BARCELONA

Bonvehí promou Marc Solsona com a portaveu

En ple procés de reordenació de l'espai de JxCat, el president del PDeCAT, David Bonvehí, mou peces internament i ha decidit promoure el diputat al Parlament, alcalde de Mollerussa i responsable del Consell d'Acció Municipal del partit, Marc Solsona, com a nou portaveu de la formació. Solsona va ser un dels noms que el PDeCAT va considerar

com a possible candidat a la investidura en el lloc de Puigdemont després dels intents de Jordi Sànchez i Jordi Turull.

El secretari d'organització i diputat al Congrés, Ferran Bel, perdrà atribucions “per la sobrecàrrega de tasques que tenia”. Així, amb l'ànim de reforçar l'executiva davant el marc d'endreqa i la proximitat

electoral, l'alcalde d'Igualada i expresident de la Diputació de Barcelona, Marc Castells, que es va plantar davant de Puigdemont per defensar el pacte de JxCat amb el PSC a la Diputació de Barcelona, esdevé el responsable d'acció política municipal.

D'altra banda, el diputat Lluís Font s'encarregarà de l'àrea “ideològica” del partit.

cara qui encapçalarà la seva. A ningú se li escapa que Puigdemont és el seu principal actiu; sempre que s'ha presentat contra Junqueras l'ha vençut. Ara bé, no pot tornar a Catalunya sense arriscar-se a ser detingut, ja que pesa sobre ell una ordre de detenció i l'Estat espanyol no se sent preocupat per la seva immunitat com a eurodiputat, una immunitat que perdria en el moment en què esdevingués diputat al Parlament.

Com s'ha vist, que es presenti no vol dir que torni. Per tant, agafa importància el futur número dos de la llista, que apareixeria com a candidat efectiu a la presidència de la Generalitat. Tanmateix, no seria la primera vegada que el president no acaba sent ni el primer ni el segon de la candidatura.

“No soc jo”

En qualsevol cas, la portaveu de JxCat a l'Ajuntament de Barcelona i exconsellera de la Presidència, Elsa Artadi, va descartar-se ahir com a presidenciable en una entrevista a TV3: “No soc jo.” Artadi va reiterar el seu compromís amb Barcelona durant tot el mandat i es proposa guanyar les eleccions municipals del 2023. “Afortunadament, tenim molts candidats i moltes opcions i això és una sort”, va defensar, i ahir es va mostrar convençuda que l'espai quedarà reordenat aviat: “Estarem llestos abans de les pròximes eleccions, amb un candidat o una candidata, amb uns deures fets i unes expectatives de victòria.”

Entre els noms emergents hi ha el de la portaveu de JxCat al Congrés, Laura Borràs —encalçada pel Tribunal Suprem—, o els consellers i associats al PDeCAT Àngels Chacón, Damià Calvet i Jordi Puigneró. Més llunyana és la possibilitat que s'hi posi el president Artur Mas, a qui se li acaba la inhabilitació pel 9-N el pròxim 23 de febrer.

Segui com vulgui, Bonvehí va remarcar la “generositat” del PDeCAT, que en altres convocatòries ha renunciat a encapçalar les llistes: “Ens agradaria presentar-nos com a JxCat, on el PDeCAT sigui peça clau d'aquest projecte. No només depèn de nosaltres, però volem que això surti bé.” ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La “fantasia” de Calvo

TO • La vicepresidenta espanyola sosté que parlar de repressió pel procés a Catalunya és una “fantasia lliure però falsa” **XOC** • Òmnium xifra en 2.500, entre acusats i condemnats, els represaliats des del 2017

David Portabella
MADRID

A dos quarts d'onze del 21 de maig del 2019, Pedro Sánchez va observar com un pres polític arribat de Soto del Real se li acostava a l'escó. “President, no et dono la mà per no posar-te en un compromís...”, li va dir Oriol Junqueras. I Sánchez, el president espanyol en funcions, va accedir al desglaç i va donar la mà al pres. “Hem de parlar”, van compartir el president i el líder d'ERC en aquell ple de constitució de les Corts i amb Carmen Calvo com a testimoni d'excepció de la veu de la presó. Però la veu de la presó tornaria a visitar Sánchez i Calvo a l'escó el 25 de juliol, quan Gabriel Rufián, després de baixar de la tribuna d'oradors en el ple de la investidura fallida, va entregar al president espanyol un exemplar de *Contes des de la presó* amb un prec: que fes l'esforç d'imaginar el cas d'un pare que explicava contes als seus fills, Lluç i Joana, mirant els estels i que des de feia 630 dies només podia escriure'ls perquè és a la presó. Aquell dia es va fer un espès silenci a l'hemicicle que no desmentia l'empatia. Però quan ahir a la vice-

La vicepresidenta Calvo nega que hi hagi repressió ■ MARISCAL / EFE

presidenta Calvo li van preguntar què li sembla que es parli de repressió pel procés, ella no es va mossegar la llengua i ho va negar: “La fantasia és lliure, però no és veritat.”

El menysteniment que Calvo va fer de la repressió es va produir en el context d'un acte que no admet analogies sense incórrer en una banalització: la instal·lació d'un monòlit al jardí del complex de Nuevos Ministerios

en memòria de les víctimes del nazisme. Al final de l'acte, una pregunta capciosa va arribar a Calvo: què opina quan hi ha polítiques que diuen que a Espanya hi continua havent repressió? *Repressió* era el mot amb què ERC culminava la nota de premsa de dimecres amb la qual responia a l'anunci de Quim Torra: “... I ho farem també tenint clar que el nostre adversari no és cap altre que l'Estat i la repressió amb què

castiga el conjunt del moviment independentista.” La rèplica de Calvo ahir va entrar en el gènere fantàstic. “Cadascú construeix el seu relat, però aquest no és un relat que tingui a veure amb la realitat ni amb la veritat d'aquest país. En aquest país afortunadament hem construït una democràcia sobre la dignitat dels que avui honorem, l'hem construïda amb acords, amb la cessió d'uns i altres... La fantasia és lliure, però la realitat és el nostre ordre constitucional”, sentenciava la vicepresidenta que el 21 de maig va veure com un pres s'acostava al seu escó.

Si ni dependre de Junqueras tant en la investidura com en el pressupost li nega la fantasia, La Moncloa té a un clic el balanç de la repressió publicat per Òmnium Cultural el 17 de desembre passat, que retrocedeix a la tardor del 2017 per comptabilitzar 2.500 casos entre víctimes de l'acció policial per càrregues al carrer; alcaldes investigats per haver col·laborat en l'organització de l'1 d'octubre i els condemnats i presos. Sánchez va dedicar l'agost en funcions a citar centenars de col·lectius de tots els rams, però va ignorar Òmnium. Com si la representativitat també fos una fantasia lliure. ■

Iceta descarta votar a favor d'un president sobiranista

Redacció
BARCELONA

El primer secretari del PSC, Miquel Iceta, va descartar ahir votar a favor de la investidura d'un president independentista després de les eleccions catalanes. “No, de cap manera”, va respondre de manera contundent en una entrevista televisiva. I és que, segons Iceta, els comicis són una oportunitat per “canviar de rumb”, perquè des del 2012 Catalunya està en un camí que ha portat al “desastre”. D'altra banda, considera que el plantejament del president de la Generalitat, Quim Torra, amb vista a la reunió de la setmana que ve és “molt restrictiu” i que “no sembla que d'aquesta manera puguin sorgir grans acords”. Així mateix, va defensar que Sánchez mantingui la reunió amb Torra perquè el president espanyol s'hi va comprometre. El líder del PSC va defensar que “el diàleg s'ha de mantenir sempre”, encara que l'anunci del president Torra d'eleccions hagi introduït un “factor de provisorietat”. ■

Ajuntament de Vinyols i els Arcs

ANUNCI

El ple de l'Ajuntament, en sessió de data 23 de gener de 2020, va acordar en el punt cinquè de l'acta, referent a l'expedient d'expropiació on s'ubica el dipòsit de l'aigua del CAT, el següent:

PRIMER. Resoldre les al·legacions presentades pels Srs. Joan Maria Folch Gené, Ricard Folch Nolla i Eduard Folch Nolla, en relació amb l'acord de l'Ajuntament Ple de 10 d'octubre de 2020, en el sentit de desestimar-les atenent els informes tècnics i jurídics emesos al respecte.

SEGON. Aprovar definitivament el projecte d'expropiació per raons urbanístiques atenent el procediment regulat en l'article 113 del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el TRLUC, de la superfície de 1.795,50 m² de la finca rústica, referència cadastral 43180A003000020000TJ, situada en la parcel·la 2 del polígon 3, partida de les Clotes de Vinyols i els Arcs, i el seu valor i relació de béns i drets afectats, contingut en l'informe tècnic redactat per l'enginyer de l'edificació, Sr. Josep A. Teruel Sánchez, de 15 de juliol de 2019, i que és del tenor literal següent: “PROPIETARIS: Ricard i Joan Maria Folch Gené o, si és el cas, els seus hereus.

DOMICILI: Avinguda dels Arcs, número 16-18 de Vinyols i els Arcs.

DESCRIPCIÓ DE L'OBJECTE DE L'EXPROPIACIÓ: La superfície de 1.795,50 metres quadrats de la finca rústica situada a la parcel·la 2 del polígon 3, partida de les Clotes de Vinyols i els Arcs, finca registral número 902 del registre de la Propietat de Reus núm. 1, inscrita al Tom 2111, Llibre 99, Foli 28, i amb referència cadastral: 43180A003000020000TJ.

VALOR DE LA FINCA EXPROPIADA: TRENTA MIL NOU-CENTS CINQUANTA-NOU EUROS AMB CINQUANTA-CINC CÈNTIMS D'EURO (30.959,55 euros), més el 5% de premi d'afectació, que ascendeix a mil cinc-cents quaranta-set euros amb noranta-vuit cèntims d'euro (1.547,98 euros), és a dir un total de TRENTA-DOS MIL CINC-CENTS SET EUROS AMB CINQUANTA-TRES CÈNTIMS D'EURO (32.507,53 euros).

TERCER. Que es procedeixi a la publicació del present acord en el Butlletí Oficial de la Província, premsa, i a la seu electrònica de l'Ajuntament de Vinyols i els Arcs, a la pàgina www.vinyolsiellsarcs.cat.

QUART. Notificar individualment aquesta resolució a les persones titulars de béns i drets afectats, tot advertint-les que en cas que les persones interessades no es pronuncin en el termini de 20 dies hàbils respecte del full d'apreueament es considerarà com una acceptació de la valoració fixada i s'entendrà que l'apreueament ha estat definitivament determinat. Si les persones interessades, en el termini esmentat, manifesten per escrit llur disconformitat amb la valoració aprovada, l'administració transferirà l'expedient al Jurat d'Expropiació de Catalunya, perquè en fixi l'apreueament.

CINQUÈ. L'aprovació definitiva del projecte de taxació conjunta implica la declaració d'urgència de l'ocupació dels béns o drets afectats, i en conseqüència, el pagament o el dipòsit de l'import de la valoració establerta en el projecte de taxació conjunta, habilitant-se per procedir a ocupar la finca sens perjudici de la valoració del Jurat d'Expropiació de Catalunya, si escau, i a la tramitació dels recursos que s'escaiguin respecte al preu just.

SISÈ. Facultar l'Alcalde perquè fixi la data de formalització i la signatura de les actes de pagament i ocupació dels immobles afectats per la present expropiació.”

La qual cosa es fa pública per a coneixement general i dels possibles interessats, i se significa que el punt segon de la present resolució és definitiva en via administrativa i contra ella poden interposar, potestativament, recurs de reposició davant l'Alcaldia en el termini d'un mes a partir de la data següent a la de la recepció d'aquesta notificació o, directament, recurs contenciós administratiu davant els jutjats contenciosos administratius de Tarragona en el termini de dos mesos comptats també a partir de la data següent a la recepció d'aquesta notificació, tot això de conformitat amb el que estableixen els articles 123 i 124 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú de les administracions públiques, i els articles 8, 14, 25 i 46, de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, i sense perjudici que pugueu exercir qualsevol altre recurs que estimeu procedent.

Així mateix, es significa que contra la resta de punts no es pot interposar cap recurs, ja que es tracta d'actes de tràmit que no decideixen directament ni indirectament el fons de l'assumpte, no determina la impossibilitat de continuar el procediment, no produeix indefensió ni perjudici irreparable a drets i interessos legítims, segons determina l'art. 112 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú de les administracions públiques.

Vinyols i els Arcs, 28 de gener de 2020
L'alcalde
Arnau Guasch Girona

Ajuntament d'Olesa de Montserrat

ANUNCI

del Consell Comarcal del Solsonès d'aprovació inicial de modificació d'ordenances fiscals.

El Ple del Consell Comarcal del Solsonès, en la sessió de data 23 de gener de 2020, ha aprovat inicialment la modificació de les següents Ordenances fiscals:

- Ordenança fiscal reguladora de preus públics per activitats firals.
- Ordenança fiscal reguladora de la prestació del servei d'atenció domiciliària.

Aquests acords, juntament amb els expedients, es sotmeten a informació pública per un termini de 30 dies, comptats a partir de l'endemà de la seva publicació en el Butlletí Oficial de la Província, en el tauler d'anuncis de l'entitat i en un dels diaris de difusió de la província, a l'efecte que s'hi puguin presentar reclamacions i al·legacions, de conformitat amb l'article 17 del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals; l'article 49 de la Llei de bases de règim local, i l'article 178 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

Si no es formula cap al·legació ni reclamació en el període d'informació pública, l'acord provisional esdevindrà definitiu.

Solsona, 28 de gener de 2020
Sara Alarcón i Postils
Presidenta

Ajuntament d'Olesa de Montserrat

EDICTE

Exp. 2010/0114

Mitjançant Decret de l'Alcaldia núm. DECRET2019002489 de data 30 de desembre de 2019, s'ha aprovat inicialment el projecte de reparcel·lació d'una part del polígon 2 del Pla parcial SUPi.1 “Can Singla” d'Olesa de Montserrat.

Se sotmet l'expedient i, per tant, els documents que componen el referit projecte de reparcel·lació a informació pública per un termini d'un mes, mitjançant anunci en el tauler d'anuncis i al tauler electrònic d'aquest Ajuntament, a l'enllaç <https://tauler.seu.cat/ETAULER-frontalCiutadana/inici.do?dens=814770005>, en el Butlletí Oficial de la Província de Barcelona i en un dels diaris de major difusió de la província.

Així mateix, el projecte estarà a la disposició dels interessats a l'oficina d'atenció al ciutadà i a la Casa de Cultura situada al carrer Salvador Casas, núm. 26 d'aquesta vila, de dilluns a divendres de 8.30 a 14.00 hores i dimarts i dijous de 16.00 a 19.00 hores.

En aquest termini els interessats hi podran formular les al·legacions que estimin convenientes per a la defensa dels seus drets i interessos.

L'alcalde,
Miquel Riera i Rey
Olesa de Montserrat, 14 de gener de 2020

Ajuntament d'Arenys de Munt

EDICTE

El Ple de l'Ajuntament, en sessió ordinària celebrada en data 23/01/2020, va aprovar la derogació del vigent ROM i l'aprovació inicial d'un nou text i, en compliment del que determinen els articles 49 de la Llei 7/85, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i 63.2 del Decret 179/95, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals, es sotmet a informació pública, durant un termini de 30 dies, en el Butlletí Oficial de la Província, al DOGC, en un diari i al tauler electrònic de la corporació, a efecte de possibles al·legacions o reclamacions.

L'expedient podrà ser consultat per qualsevol interessat a la secretaria municipal de dilluns a divendres, de 10 a 14 hores, i al web municipal de l'Ajuntament d'Arenys de Munt.

En cas que no s'hi presentin al·legacions o suggeriments, l'acord inicial esdevindrà definitiu sense necessitat d'un nou acord.

La secretària,
M. Carmen Gómez Muñoz-Torrero

109004-1127790w

cal rei

www.calrei.com
botiga on line

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Alfred Bosch reclama a la comunitat internacional que pressioni Sánchez

La conselleria d'Acció Exterior vol forçar el diàleg amb Espanya i espera que la relació amb el ministeri de González Laya sigui millor que amb el de Borrell

Natàlia Segura Raventós

Brussel·les

El conseller d'Acció Exterior, Alfred Bosch, va fer ahir una crida a la comunitat internacional perquè pressioni el govern espanyol perquè s'assegui a la taula de diàleg. En un dia de dubtes a l'executiu de Pedro Sánchez sobre si cal ajornar les converses fins que hi hagi un nou govern, el conseller va reivindicar que ara és "el moment de parlar" amb Madrid.

Per Bosch la Generalitat continua sent un "interlocutor homologat" encara que la coalició de govern entre Junts i ERC estigui *de facto* trencada i el país s'encamini a unes eleccions. De cara a aquestes converses amb l'Estat espanyol, Exterior veu clau que els actors internacionals insisteixin en el diàleg per evitar que els socialistes es facin enrere. "Hem de picar a totes les portes que puguem", va afirmar Bosch en una trobada amb tots els delegats a Brussel·les.

El conseller va assegurar als mitjans que des del departament s'encarregaran de demanar a instàncies internacionals que

Bosch es va reunir a Brussel·les amb els delegats de la Generalitat a l'exterior ■ ACN

Gest del govern cap a Valònia

El govern intenta no descuidar les seves relacions amb Valònia, malgrat la intensa cooperació amb els flamencs els darrers anys. El conseller d'Acció Exterior, Alfred Bosch, va aprofitar el viatge a Bèlgica per mantenir contactes amb els valons, que acaben de formar un nou execu-

tiu entre socialistes, liberals i ecologistes. Amb la delegada de la Generalitat davant la Unió Europea, Meritxell Serret, el conseller es va reunir ahir amb el ministre-president de Valònia, el socialista Elio Di Rupo. Els tres representants van parlar de "com enfortir els lligams".

"persuadeixin" Sánchez perquè hi hagi "diàleg".

Al departament esperen que aquesta nova fase més dialogant amb Ma-

drid també signifiqui tenir millors relacions amb el ministeri d'Afers Estrangers. Aprofitant la sortida d'una figura dura contra

l'independentisme com era la de Josep Borrell, el govern confia que la interlocució amb la ministra Arancha González Laya sigui més fluida. "Esperem que les coses canviïn", va avançar Bosch, que encara té pendent una reunió amb ella.

De moment, el ministeri ha refredat la seva guerra contra les delegacions catalanes a l'exterior avalant l'obertura de les seues a l'Argentina, Mèxic i Tunísia. Això sí, González Laya exigeix a canvi "joc net" a la Generalitat en la seva projecció internacional. ■

L'exconsellera del govern català Clara Ponsatí fotografiada a Waterloo fa uns mesos ■ ARXIU

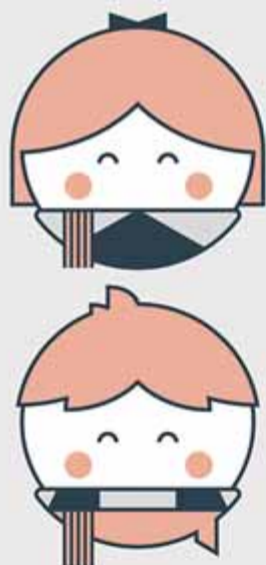
La JEC deixa vacant l'escó de Ponsatí a Europa

Sosté que fins que no acati la Constitució Espanyola no pot prendre'n possessió

Redacció
MADRID

La Junta Electoral Central (JEC) va tornar a insistir ahir que sense acatament de la Constitució Espanyola no s'obté la condició d'eurodiputat encara que els candidats hagin estat escollits a les urnes. Aquest cop ho va fer amb Clara Ponsatí, que ahir no va acudir a l'acte on havia de fer el jurament i per això la JEC va acordar deixar vacant l'escó al Parlament Europeu. Ponsatí, exconsellera de l'executiu de Carles Puigdemont i reclamada pel Tribunal Suprem per la causa contra el procés, viu a Escòcia des

del març del 2018 i ha estat proclamada eurodiputada dins de la quota dels nous cinc escons que corresponen a l'Estat espanyol a l'eurocambra després de la marxa del Regne Unit de la UE. La JEC l'havia citada després d'advertir que la immunitat de la qual gaudeix des de la seva proclamació "no exclou que hagi de complir" un tràmit que requereix la seva presència. Com que no va anar-hi, la JEC va acordar que l'escó "estarà temporalment vacant fins que es faci l'acatament". L'acord sosté que, tot i la sentència del Tribunal de Justícia de la UE respecte a Oriol Junqueras, encara que s'obtingui la immunitat és imprescindible "l'acte de proclamació de candidats electes perquè es pugui desplegar als efectes oportuns". ■

FESTA MAJOR SALOU

CÓS BLANC 40 ANYS

1 Dissabte
FEBRER
19 h

www.salou.cat

SalouCulturalFestes

Ajuntament de Salou

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els Mossos no van ser informats per l'Estat que desfeia el pla 1-0

■ El comissari López lamenta que Pérez de los Cobos no li digués que els cossos policials espanyols actuarien sense ells ■ Insisteix que el cos català va complir els mandats

M. Piulachs
BARCELONA

El comissari dels Mossos d'Esquadra Ferran López va lamentar ahir que el membre de la secretaria d'estat de Seguretat nomenat coordinador policial de l'1-0, el coronel de la Guàrdia Civil Diego Pérez de los Cobos, no l'informés aquell dia que havien trencat "el dispositiu policial conjunt acordat" dies abans per aturar el referèndum d'autodeterminació com els ordenava la magistrada del TSJC Mercedes Armas.

En la seva segona compareixença en el judici contra l'excúpula de la policia catalana a l'Audiència Nacional, López va clarificar, a preguntes de la defensa del major Josep Lluís Traperó i de la intendent Teresa Laplana, que la relació que ell va mantenir amb Pérez de los Cobos va ser cordial i professional i que ni l'1-0 ni l'ende-

La frase

“Ni Traperó ni cap comandament de la prefectura va demanar mai cap adhesió al procés”

Ferran López
COMISSARI DELS MOSSOS

mà no li va formular cap retret sobre l'actuació dels Mossos als centres, que va transformar en greus acusacions davant dels tribunals i "un cop passat", com va dir Traperó sobre les crítiques al dispositiu dels Mossos per l'1-0.

A preguntes de la penalista Olga Tubau, l'exnúmero 2 dels Mossos va explicar que va mantenir tres contactes amb Pérez de los Cobos l'1-0 i en cap va informar-li que havien trencat el "dispositiu conjunt pactat" i que la policia espanyola i la Guàrdia Civil actuaven pel seu compte i anaven als centres de

votació sense els Mossos. Tampoc li va fer rectificar res. En la seva declaració, Pérez de los Cobos va manifestar que la "desconfiança" que tenien envers els Mossos cada cop era més gran i van dissenyar un pla alternatiu, que van decidir aplicar l'1-0 a les vuit del matí.

El comissari López va assegurar que en les reunions de treball conjunt s'havia pactat que primer aniria als centres de votació una parella dels Mossos i després els cossos policials espanyols, els quals estarien una mica amagats. Hi va afegir que va ser el major Traperó, l'1-0 al migdia, després de la reunió amb la magistrada i Pérez de los Cobos, que aquest va dir que actuarien sols, tal com ja els habilitava la resolució judicial però que no era el pla acordat, insistia López.

López va insistir que malgrat el desacord entre el major Traperó i el coro-

El comissari Ferran López, en sortir de l'Audiència Nacional, a Madrid ■ ACN

nel Pérez de los Cobos, tota la prefectura i tot el cos de la policia catalana va acceptar la seva coordinació i els mandats judicials. A preguntes de Cristóbal Martell, advocat de l'exdirector dels Mossos, el comissari també va deixar clar que Pere Soler "no va intervenir en cap operació policial" i el que sí que va ordenar va ser obrir investigacions a afers interns sobre comportaments no correctes de certs agents l'1-0, que la fiscalia aporta com a acusació d'inacció o connivència amb el governen en 42 vídeos. ■

Baena, autor d'atestats, dilluns

La tercera setmana del judici contra l'excúpula dels Mossos a l'Audiència Nacional continuarà dilluns amb la declaració del tinent coronel de la Guàrdia Civil Daniel Baena, autor de diversos atestats sobre el 20-S i l'1-0, que la fiscalia usa per incriminar el major Josep Lluís Traperó.

La relació entre Baena i Traperó es va esquarterar en un procés penal contra agents de la Guàrdia Civil per un atestat sobre drogues mal confeccionat, segons desco-

breix el penalista Xavier Melero, advocat de l'exconseller Quim Forn, en el seu llibre sobre el judici als independentistes catalans, *El encargo*. La imparcialitat del tinent coronel Baena va ser qüestionada per les defenses dels independentistes en considerar-lo autor de certes piulades contra el procés català, que feia amagat sota el malnom de *Tácito*. En les sessions de dimarts, dimecres i dijous vinent han de declarar altres integrants del cos militar.

Demanen sis anys de presó a un manifestant de la vaga del 18-0

M. Piulachs
BARCELONA

La fiscal demana sis anys de presó per a un jove, a qui acusa d'intentar cremar una paperera i un contenidor a Barcelona, en la vaga general del 18 d'octubre passat contra la sentència del Suprem als independentistes.

L'acusat, un jove de nacionalitat nord-americana que des de llavors està en presó provisional per falta d'arrelament (com tres nois més detinguts a Girona del total de 29 que van tancar), va ser detingut per agents de la Guàrdia Urbana que asseguruen que tenia mig cos dins d'un contenidor al carrer

Pelai i intentava encendre'l amb paper del lavabo, cap a dos quarts de dotze del migdia del 18-0. Segons la fiscal, si hagués incendiat el contenidor hauria provocat, a més d'una afectació al patrimoni públic, "un greu risc per a la integritat de les persones concentrades a causa de les dificultats d'evacuació

que presentaven les vies de la ciutat". I, li demana dos anys de presó per un delictes de desordres públics i quatre anys més per un delictes de danys a través d'incendi, a més d'una multa de 7.200 euros i haver d'abonar els 489 euros del contenidor malmès.

Ala bossa duia set encenedors, pintura, i en un

paquet un pot amb gel desmaquillant i nou xeringues sense agulla amb peròxid de calamina, que la defensa del jove, exercida pel penalista David Aranda, aclareix que era un tractament per blanquejar les dents i cap material incendiari, com es recollia a l'atestat policial. Aranda, portaveu d'Alerta Solidària, demana la seva absolució i sosté que la pena sol·licitada per la fiscal és "desproporcionada" ja que, segons afegeix, "si fossin certs els fets, seria un delictes de danys en grau de temptativa". ■

Manifestants, en la vaga general del 18-0 ■ ACN